

ENTERED AT THE POSTOFFICE AT PARKLAND WASH. AS SECOND CLASS MATTER.

Nr. 44.

Parkland, Wash. 6. Nov. 1897.

7de Aarg.

Til Erindring om Luthers Fødsel den 10de November 1483.

Der var en Tid, da Paven var Sol,
Og Keiseren kun var en Maane,
Da Verden dyrked "den hellige Slot,"
Som turde en Keiser forhaane.

Hvad Paven med forurolt Fornuft
Fandt paa, holdt Verden i Aage;
Naar Sandhedsstrangen kassied sig Luft,
Saa fulgte der Baal og Stage.

De Fromme sad i Jammer og Nød:
At tvivle, at trække og frygte —
Det var den Trost, som til Hjertene faldt
Fra Skindet af Pavernes Eglte.

Det var saa strengt med Drikke og Mad
Paa Pavens de hellige Dage;
I Kirken selv som en Gubdom han sad
Og kunde Aaverden bebrage.

— Hvor kunde Paven drive sigt Mord?
Hvor kunde han Kirken da binde?
Den havde mistet Guds hellige Ord
Og sørtes af Løgneren i Blinde.

Guds rene Ord, det Frihedens Værn,
Den slap i Lunkenheds Tibe;
Som Samson, blind, ved Philisternes Kværn
Den da maa i Lenkerne lide.

Dal ste Gud Fader, Guds Søn og Mand,
Som saa til Jorden, den arme,
Som løste Folket af Djævelens Baand
Og vilde sig atter forbarne.

En Engel gennem Himmelen fløj
Med evigt Budskab det glade
Til Jordens Folk, baade Ringe og Høj,
Som hidtil i Mørket sad.

Da var det, Mart i L u t h e r blev født,
Fra Herren saa herlig en Gave:
Thi Bibelordet, af Paven forstødt,
Hun skulde af Gruset opgrave.

Han slog mod Løgneren magtige Slag
Og pegte paa Skriftens Tale,
Da kom fra Himlen der atter en Dag
Med Glands over Bjerg og Dale.

Ku gjælder kun Guds hellige Ord,
Og Ordet skal Ordet forklare.
Tro det, o Sjæl, saa skal du paa Jord
Befries fra Djævelens Saare.

Betænk det Nutid, den grusomme Nat,
Som fulgte paa Menneskers Drømmet,
Besvar som Verdens byreste Stat
Det Ord, som Aaverden skal bismme!

Forlængst har Luther vundet sin Sag
Og er nu i Himmelen hjemme.
O maatte Kirken til yderste Dag
Hans Lære da albrig forglemme!
(Fra Defendblomster af R. E.)

Luther som Sjælesørger.

(For Herold af J. J.)

Luthers Navn er jo kjendt i hele den civiliserede Verden. Thi han var en usædvanlig begabet Mand. Han var sprogtkundig, Digter, Sanger og Musiker. Og i alt, hvad han befattede sig med, satte han som alle store Mænd sit Stempel paa Samtiden. Bedst kjendt er han dog i Herrens Rike. Thi han var dens Reformator, det vil sige, han paaviste ud af Guds Ord saa klart alle de Bilsfarelser og Misbrug, som Paverne og Biskopperne havde bragt ind i Guds Rike, at store Stater ved Guds Raade baade indsaa disse Bilsfarelser og afstod fra dem og vendte tilbage til den enfoldige apostoliske og evangeliske Tro og Lære og til et dermed oberensstemmende Liv og Levnel. Han var en Teolog og Skriftudlægger, hvis Rige baade hvad Klarhed og Enfoldighed varvel som Dybde og Stærpsindighed angaar, man forgjæves skal lede efter siden Apostlenes Dage.

Men han var mere. Han var Prest, han var Sjælesørger. Under alle sine Kampe, i Disputationer, i Pennetseider og Stridskrifter tabte han aldrig af sigte det store herlige Maal for alt Arbejde og Forsvar for Sandheden, nemlig dyretjebte Sjæles evige Frelse. Han havde nemlig selv fiddet og druffet i dybe Drag af den Naadens og Barmhjertighedens Rilde, som Gud har aabnet for alle i Kristus. Han kjendte af egen Erfaring baade, hvad det betyder at ligge under Guds Bredes Dom og Forbandelse paa Grund af Synden, og tillige, hvor saligt det er at blive befriet fra denne strækelige Byrde. Det Guds Ord: "Den retfærdige af Troen skal leve" havde gjort ham levende, freimodig og stærk i Herren og var det, for hvis Skyld han arbejdede, stred og led. Som han jo ogsaa stred: "I mit Hjerte raader alene og skal alene raade denne eneste Artikel, nemlig Troen paa min hjerte Herre Kristus, som alene er Begyndelse, Midtpunkt og Ende i alle mine aandelige og gubelige Tankter, som jeg kan have Nat eller Dag."

En saadan Glæde og Fred i Sambittigheden kunde han ikke beholde for sig selv alene; den maatte ud. Den maatte han med al Flid bibringe sine Tilhørere og Sogneheren.

Derfor var ogsaa hans Tale og Prædiken saa ligefrem og letfattelig. Skjønt han var en af Samtidens lærdeste Mænd, forstod han dog at gjøre Sagen, hvorom han talte eller stred, saa enfoldig og klar, at den mest vantundige kunde følge med og ophygges. Om at lade enfoldigt og klart siger han selv etsteds: "Forbandet og formalebidet være alle Prædikanter, som i Kirken traagter efter høie, vanskelige og skjulte Ting og fremlægge disse for Folket, søger deres egen Gæ og Røs og vil gjøre en eller to ærgjerrige tillags. Naar jeg prædiker her, nedlader jeg mig paa det dybeste, ser ikke paa Dolstørene og Magistrene, hvoraf der er over fyrrelve herinde, men paa den Hob af unge Folk, Børn og Tyende, hvoraf der er Hundreder, ja Tusinder. For dem prædiker jeg, efter dem indretter jeg mig; thi de behøver det. Vil de andre ikke høre paa, saa staar Døren aaben!" Luther vil nemlig hermed indskærpe den for alle Talere, men især for alle rette Prædikanter og Sjælesøgere saa vigtige Sandhed, at dersom man har fremstillet en Sag saa klart, at de enfoldige har fattet den, saa har ogsaa de lærde forstaaet den.

Og netop fordi han steds havde Sjælenes Frelse for Die, saa var alt opskjult Efteljageri hos den, der var sat til at lede Sjælene til Kristus, ham saa inderlig forhadet, fordi dette ledte bort fra Maalet.

Luthers Dygtighed som Sjælesørger viste sig ogsaa i, at han var modig og uforsærdet, baade hvor det gjaldt at straffe Synden og at trøste med Guds Ord. Han lagde ikke af Menneskehensyn Fingrene imellem, hvor det gjaldt at vise, at en Ting var Synd. Hans Ord falder som Tordenkiler, der træffer og sænker sig dybt i Sambittigheden. Man finder ikke noget zart Hensyn til hvad vel "Folket" vilde mene, eller hvordan det vilde oplage det, eller hvad Følgen kunde blive. Han saa kun paa, hvad Guds Ord siger og, hvad foreliggende Tilfælde paakrævede. Det var ham not. Følgen og Resultatet overlod han trøstigt til ham, som havde givet ham det Overd at røgte hans Gaar og

Lam, den Guds Hjerd, som han for hverbede sig ved sit eget Blod.

Ligeledes hvor det gjaldt at trøste de bange belymrede Sambittigheder. Hvor Luther fandt en nedbøjet, af Loven sønderknust, der klagede over, at han ikke kunde tro, ikke kunde elske Gud eller Næsten, ikke kunde finde hos sig nogen gode Tanker o. s. v., der gjorde han ikke som saa mange Sværmere, der henviser Mennesket til, at det endelig maa elske Gud saa meget, have saa og saa fromme Tanker og andægtige Følelser, indtil det med en Gang søler sig løst op over Skjerne ind i en salig Tilstand, og da først skal det tro og forlade sig paa, at Gud er naadig og billig til at forlade Synden.

Men han tog en saadan trængende paa Evangeliets Arme lige til Kristus, viste ham, hvad Kristus forlænge siden har gjort for ham, idet han har baaret hans hele Synbebyrde ogsaa den, at han ikke kan elske Gud og Næsten eller forlade sig paa Herren? Raade alene. Han lod ikke den, som holdt paa at forsmegte af Løst vente, indtil han kunde finde hen til Rilden, men han aabnede i Evangeliet Rilden for ham tog og gav ham at drikke.

En Sjælesørger, der skal veilede andre til Kristus og hjælpe dem til at blive hos ham, kan ikke anvende sin Tid bedre, næst efter Læsningen af den hellige Skrift, end paa at studere Luther, baade hvor han straffer, og hvor han trøster.

En vigtig Del af Luthers Sjælesorg var Omsorgen for Børnene og Ungdommen. Her er hans lille Katekismus (saabesom den store) tilstræktelig Vidnesbyrd. Det er en Bog, der ikke blot bidner om en klar Forstaaelse af, hvad Børn trænger til at lære ud af Guds Ord til Saligheds Kundskab, men den viser ogsaa hvilket pædagogisk Klarhed Luther havde. Saa kortfattet, saa tydelig saa enfoldig og dog saa fuldstændig. En af Luthers bitre Fjender udbryd jo ogsaa, da han havde læst den, men ikke vidste, hvem Forfatteren var: "Belligjert være de Hænder, som har skrevet denne lille Bog!"

Havde Luther intet andet udrettet end at skrive sin lille Katekismus, saa vilde han dog derved have gjort sig fortjent til alle evangeliske Presters og Læreres, saavel som til den kristelige Ungdoms stedsfærende Tak.

Endnu et maa kortlig nævnes, som

gjorde Luther til den trofaste Sjælesørger. Han advarede sine Bøgnebørn trolig imod Vildfarelsen. Det er vel noget som i vor ligegyldige og unionistiske Tid ansees for overdreven Iver, ja ligefrem for skadeligt. Men det var jo egentlig denne Del af Sjælepleien, som hos Luther gav Stødet til Reformationen. Det var for at værges sine Sognebørn imod Vildfarelsens Gift, der gjorde, at Luther optraadte, som han gjorde, mod Aftadskrämmere, Tetzels, mod Paven og Biskopperne. Det var ikke Lyst til Trätte og Feide, men Sjæleens evige Vel næst Guds Navns Ære, der drev ham dertil. Han kunde som Sjælesørger ikke andet. Herom siger han selv: "En Prest maa ikke blot røgte, saaledes at han underviser Faarene om, hvorledes de skal være sande kristne, men ogsaa ved Siden af værges dem mod Ulvene, saa at de ikke angribe Faarene og forføre dem med falsk Lære og indføre Vildfarelser, saasom jo Djævelen aldrig hviler. Nu finder man nu om Stunder mange Folk, som godt kan lide, at man prædiker Evangeliet, naar man bare ikke skriger mod Ulvene og prædiker mod Prælaterne. Men om jeg end prædiker ret og røgter og lærer Faarene godt, saa er dog ikke dermed Faarene tilstrækkelig vogtet og bevaret, at jo Ulvene kan komme og føre dem bort derfra igjen. Thi hvad Slags Opbyggen er det, naar jeg lægger Sten paa Sten, men jeg ser rolig paa, at en anden kaster dem ned? Ulven kan nok lide, at Faarene har god Græsgang. Han liker dem desto bedre, naar de er fede, men det kan han ikke lide, naar Hundene gjør arrigt."

Lad os da takke Gud især ved anstundende Reformationsfest for hvad han har givet sin Kirke i Luther netop som Sjælesørger!

Luther som Salmedigter. (For Herold af Nev, T. 2.)

Saa vel Fiender som Venner har givet Luther det Vidnesbyrd, at han er en fortræffelig Salmedigter og at hans Salmer har udrettet serdeles meget, baade til Guds Riges Forfremmelse og Sattans Riges Forstyrrelse.

"Aar 1523 da Luther lod sin Salme: "Nu fryde sig hver christen Mand" udgaa paa et Kvartblad, kunde ingen ane, at disse Sidekorn skulde komme til at være hundrede, ja tusind- og hundredtusindfold Frugt. Og dog er dette skæet, og det i mere end en Henseende."

Om denne Salme skriver den

gamee Heshusius: "Jeg tvivler ikke paa, at ved denne ene Salme af Luther: "Nu fryde sig hver christen Mand," er mange hundrede christne blevne førte til Troen, som ellers i Forveien ikke gad hørt Luthers Navn nævne; men Luthers dyrebare Ord har vundet deres Hjerter for Sandheden; saa deres aandelige Sauge har efter min Mening ikke hjulpet lidet til Evangeliets Udbredelse." Og Nicholaus Selneker siger, at "der er ofte ved Salmerne udrettet mere end ved Prædikerne." Af samme Mening var nok ogsaa Luthers Fiender. I sit bitre Fiendskab mod Luther og i sin Harm over de lutherske Salmers almindelige Brug og store Virkning siger Jesuiten Konzenius: "Luthers Salmer har dræbt flere Sjæle end hans Skrifter og Taler." Og en spansk Karmelitermunk skriver: "Det er forunderligt, hvormeget de aandelige Sange i Modersmaalet, hvoraf de fleste er komne fra Luthers eget Verksted, har fremmet den lutherske Religion. Nogle er Katekismussange, nogle er Læresange, nogle efterligner fromme Salmer, hvori de kristnes Synder, virkelige og opdigtede, bliver fremstillede og straffede. Altermest synger de den Sang: "Behold os Herre ved dit Ord," som beder Paven og Tyrken ned i Helvedes Afgrund(?). Ikke blot i Kirkerne og Skolerne gjenlyder det af saadanne Sange, men ogsaa i Husene, i Verkstederne, paa Torvene, paa Landeveiene og paa Markerne. Thi de er i Brug hos hvermand og paa alle Steder, enten til Trøst i Sorgen eller til Opmuntring under Arbeidet eller til Tidsfordriv."

Maatte det ogsaa komme dertil med os, at Luthers Salmer blev mere sjungne baade af unge og gamle, ikke blot i Kirkerne og Skolerne, men ogsaa i Husene, i Verkstederne, paa Torvene, paa Landeveiene og paa Markerne, da vilde der blive mere sand Kristendom hos os selv og med denne vor Sang, kunde vi ved Guds Naade drage andre ind i Samfund og Forening med Gud. Sangen har en forunderlig Kraft til at røre og bevæge Hjerterne. Her kan vi synge Luthers Salmer, ikke alene i vort Modersmaal, men ogsaa i det engelske Sprog, som en stor Del af vor Ungdom forstaar bedre end sit Modersmaal. Vi er saaledes langt bedre stillede ogsaa i sproglig Henseende, end det tyske Folk var, før Luther udgav sine Salmer paa Tysk.

Vore lutherske Salmer virkede meget godt paa Indianerbørnene ved vor Missionsskole i Witten-

berg, Wis. Glædeligt var det at høre, hvor vakkert disse Børnsang disse Salmer, ikke blot i Kirken og Skolen, ved Morgen- og Aftenandagt, men ogsaa naar de var ude og spadserte og ved Arbeidet.

Luther tænkte vel mindst da han skrev og lod udgaa i Trykken Salmerne: "Behold os Herre ved dit Ord" og "Vor Gud han er saa fast en Borg," at disse Salmer skulde komme til at lyde saa længe og saa langt borte, at de imod Slutningen af det 19de Aarhundrede skulde synges med hjertelig Glæde og Taksigelse af de saakaldte "Skovens Børn," i Wittenberg, Wis. U.S.A.

Hundreder, ja Tusinder har lyttet til disse Børns opbyggelige Sang, baade naar de har været omkring i vort Samfund og sjunget ved Missionsfester saavel som naar, de i Ferierne hjemme paa Reservationerne og i Skovene har sjunget for sit Folk.

Hvem kan vel beregne Velsignelsen af denne Salmesang baade for Børnene selv og for dem, som har lyttet dertil.

Og Luther, som selv var en stor Musiker og dyrkede Musiken flittig til sin egen Opbyggelse, sørgede ogsaa for, at Salmerne i hans Salmebøger, der efterhaanden voxede til et betydeligt Antal, blev ledsagede af Melodier (Noder), paa det de kunde blive sjungne baade af gamle og unge. Andre fulgte heri trolig Luthers Exempel.

Hvor glad man var i at synge Luthers Salmer paa Reformationstiden, og hvor flittig de blev sjungne viser følgende Citat fra Past. Wieses Bog: "Paa Vandringen til det evige Hjem." Borgermestren i Byen Lemgo sendte engang sin Raadstjener hen i Kirken for at mærke sig dem, der viste sig at helde til den lutherske Lære, for at de kunde blive anholdte og straffede. Ved hans Tilbagekomst blev han spurgt, hvem der havde sjunget: "Behold os Herre ved dit Ord," og "Vor Gud han er saa fast en Borg," svarede Raadstjeneren: Herre, de sang allesammen! da udbrød Borgermestren: Ak Alt er tabt! Og heller ikke har Pavedømmet fra den Tid af paa samme Sted kunnet komme paa Fode igjen. "De sang allesammen i Lemgo og udenom Lemgo. En Sang idemindste kunde hvert evangelisk Barn udenad, og det var Børnsalmen: "Behold os Herre ved dit Ord." Dette er ogsaa en Salme, som i mere end 200 Aar stod i fortjent Ære og Anseelse hos vore lutherske Fædre og derfor ogsaa rigelig blev brugt baa-

de i Kirken, Skolen og Hjemmet, ligesom da navnlig Børnene tidlig og med Flid blev indövede i den. Thi det var vore kjære gamle en ret Alvorssag med Guds Ord og Kirke; og de vidste vel, hvor kraftig de smaa Børns Bøn er hos vor Herre Gud."

Hin ovenfor nævnte Salme fra Aaret 1523 var den frugtbare Begyndelse til vor lutherske Kirkes store Salmerigdom.

Næste Aar udgav Luther sin første Salmebog; den indeholdt kun 8 Salmer (hvoraf de 4 findes i vor Salmebog nemlig No. 286, 366, 157 og 325.) Samme Aar udkom i Erfurt to Salmebøger, hver med 25 Salmer, hvoraf de fleste var af Luther. Og det følgende Aar (1525) udgav Luther igjen en Salmebog, som indeholdt 40 Salmer.

Efterspørgselen efter aandelige Sange var paa denne Tid overordentlig stærk. I Aarene 1524 og 1525, da Luther digtede sine fleste Salmer, var saaledes alene i Byen Erfurt 4 forskellige Bogtrykkere (der paa hin Tid tillige vare Boghandlere) beskjæftigede med at trykke og udbrede Luthers Salmer.

Og noget lignende fandt vi ogsaa Sted i Wittenberg, Nurnberg, Strasburg og flere andre Byer. 1527 udkom en Nurnberger Salmebog med 63 Salmer, ikke at tale om de mangfoldige Samlinger af aandelige Sange, som paa flere Steder udkom gennem hele dette Tidsrum, i hvilket Gud glædede Hjerterne ved Evangeliet.

I Aaret 1529 udgav Luther atter en Salmebog; den indeholdt dog endnu kun 50 Salmer, medens Salmernes Antal i en Magdeburger Salmebog fra 1540 var 120. Luther digtede ialt 37; disse findes alle i hans sidste Salmebog, som udkom 1545, og hvori Salmernes Antal er 101. Indtil Luthers Død (1546) var der alene i Tyskland udkommet omkring 50 evangeliske Salmebøger eller Samlinger af aandelige Sange; og navnlig var de af Luther selv udgivne Salmebøger optrykte mange Gange."

Tænke vi nu paa de rette Katechismus- og Kirkesange, da maa vi bekjende, at Gud har skjænket os en levende Kilde til sund og sand Opbyggelse, saa rig og saaliflig, at vi aldrig hverken kan fuldtakke ham derfor eller noksom drage Nytte deraf. Her har vi en Sag for os, som vi maa skjænke vor fulde, udelte Opmærksomhed, ligesom vi ogsaa, just hvad denne Sag angaar, har meget at lære af de troe Lutheranere i svundne Dage.

Med hvilken Kjærlighed tilg-

nede nemlig vore gamle fromme Fædre sig Salmerne! Af dem lærte de at tro ret, at leve kristeligt, at lide taalmodigt og at dø saligt. Ved dem sang de Guds Ords Lære ind i Hjerterne og sang sig selv fast ind i Guds Kirke. I Skole, Hus og Kirke blev Salmerne hørt og lærte; som trofaste, kjære Vægtere og Venner ledsagede de den vandrende Haandværkssvend i fremmede Lande, den reisende Kjøbmand paa hans Veie, den fromme Krieger paa Slagmarken, Landmanden ved hans Markarbeide, Husmoderen ved hendes Gjærning. Morgen og Aften, før og efter Maaltidet blev de sjungne og bedet i Husene. Og da, naar Kors og Anfægtelse brød ind, i Sygdom og Lidelse i Nød og Død, hvilken rig Trøst, Vederkvælgelse og Frimodighed blev der da uddraget af de kjendte, kjære Ord og Toner! Og nu navnlig i Kirken ved den sædvanlige Gudstjeneste, ved Høitidsfesterne, ved Daaben, ved Nadveren, ved Brudefærd og Ligfærd, — overalt de dyrebare Ord og Melodier, som enhver (især i tidligere Tider) bar i Hukommelsen og i Hjertet. De havde saaledes baade Vers og hele Salmen paa rede Haand, naarsomhelst de vilde bruge dem; og de brugte dem flittigt og sagde med Sangeren:

“Ved Bøn og Sang i Nødens Stund
Jeg glædes ret af Hjertens Grund;
Og Guds Aand siger mig forvist,
Det Forsmag er paa Livet hist.”

Luther en hyggelig Husfader. (Af Nils Giere.)

Da jeg første Gang saa Luthers Billede i den lille Katechisme, tænkte jeg: Her har vi Paven! Det var nu ogsaa et daarligt Billede af Reformatoren, vi havde i Katechismen en 35 Aar tilbage. Jeg kunde sandt at sige ikke forlige mig med, at Luther skulde ha set slig ud. Derfor da jeg saa Billedet, tænkte jeg som sagt: “Her har vi Paven! Og naar jeg saa læste Underskriften:

“Hør mig du Pav’”
og igjen saa paa Billedet — tænkte jeg — “Det passer udmærket! — Hør mig du nu Pav’, altsaa”
tænkte jeg, “hvad jeg har at sige dig!”
“ — — — jeg være vil
Din Pestelens, mens jeg er til.
Naar jeg er død, skal du forjaa;
Det siger Luther, var derpaa!”

Da syntes jeg, Texten var helt ypperlig. Paven havde nu intet at sige. Det var som om Mester Pav’ paa Billedet hørte, hvad jeg sagde, men na intet kunde svare, fordi han var gjort magtesløs. Og

sommetider var det ikke frit: jeg næsten syntes Synd om Paven.

Hvad derimod selve Reformatoren angaar, da havde jeg for mit eget Indre et ganske andet og, som jeg syntes meget vakrere Billede end det, Katechismen havde at opvise. Jeg havde taget komplet feil altsaa af baade Text og Billede under den gamle ærverdige Lærebogs Titelblad.

Men har jeg misforstaaet Katechismen, fordi den gav saa daarligt et Billede af Luther, saa er der uden Tvivl, som i en anden Forstand danner sig et endog endnu forkjæret Billede af Luther end det gamle, ovennævnte, klodsede Träsnitbillede fra Femtiaarene.

Der er dem, som tænker, at en hellig Mand maa være et Hængehoved med et Dragspil af et Ansigt — saa langt som saa — — —, med et Par Öine som Rosiner størknet til Öinelaagene — og saa et Suk — og saa foldede Hænder itide og utide, som om man gik omkring en Ligkiste — og saa en hel Del Tale i Selvspeilings-Beundring over egne Kampe og Gjenvordigheder — (Text til Billedet altsaa!)

Men nei! nei! og atter nei. — Luther var ingen saadan. Han var ingen Pietist, Hængehoved eller Tyrant! Han var en ligetil, naturlig, aabenhjertig, gemytlig og kammeratslig Personlighed. Der var nok Alvor “Vyrnad” ved Manden, naar og hvor han optraadte. Han behøvede ikke at reise udenlands forat tilkjøbe sig Værdighed. Hvor Luther optraadte, der “hviledede” ogsaa “Herlighedens og Guds Aand over” ham. 1 Petr. 4, 14.

Sandheden — Guds Sandheds Sag var hans Værdighed. Derfor gjorde hans Person ogsaa altid mägtig Indtryk. Men med alt dette blev dog ikke Luther en af disse afstandsmæssige Personligheder, som man ligesom af Naade kan faa beglo som Lygtemænd i det fjerne. Der har sagtens nok været saakaldte store Mænd, som har kunnet omgaaes andre store — men saadanne store Mænd, som midt i sin Storhed eller Ophøielse har været sig sin Ringhed bevidst — og som i enfoldig Ligefremhed og kjærlig Naturlighed har kunnet tale til Smaafolk — disse er mere sjældne. Men Luther var en saadan.

Luther var en Person, som var let tilgjængelig for enhver. Og Luthers Hus var saa at sige et Fælleshjem for Folk af alle Stænder. Som en Forfatter siger: “Luthers Hjem var Wittenbergs og hele Landets hellige Arne”. Der fandt den fattige Tilflugt.

Der havde Studenterne sit Hjem. Og der havde de smaa en Frydesal. I de lange Vinteraftener gjenlød Husets Haller til Guds Ære af slig Sang og Musik som ikke i Mands Minde havde været hørt i noget Hus og Hjem. Da sang Luther sammen med sine Børn og Studenterne slig, at fra Aften til Aften ogsaa Venner og Naboer fandt sin Glæde i at komme ind og lytte til det festlige Kor. Man kunde fristes til under disse Aftenunderholdninger at ville eftersige de Petri Ord: “Herre, her er det os godt at være!”

Det var godt og liflig at faa være Gjest i Luthers Hus. Luther var underholdende som faa — han kunde blive ligetil, som vi siger: “morsom.” Man mærke sig blot hans spøgefulde Tiltaler og Titler til sin Hustru, — eller man læse blot en Del af hans “Bordtaler”, skal man ikke være kommen langt for uden al Vanskelighed at bli forvisset om, at Luther hverken var nogen surmulet Æddikkekrukke eller en uomgjængelig, kalotmæssig Stuelærd.

Rimelig tør det være, at Luther engang har efterbetet det elendige udvortes Pietisterivåsen, da han i Klostret paa ägte katolsk Vis søgte Retfærdighed ved egne Gjærninger. Det hørte rimeligvis den Tids Guds frygtighedsøvelser saa ganske til at lægge al mulig Flid ogsaa paa allehaande udvortes Grimaser. Og det er jo heltud grænseløst til hvilke Yderligheder, det da kan komme. Saa Luther var nok vel kjendt med Hængehovedvåsenet, det skal vist vel ingen kunne modsigge. Men saa skal vist heller ingen kunne negte, at netop Luther som ingen anden har seet det hule og forkastelige i alt dette Maskevåsen. Hvor har vel ikke Luther ofte, naar han agtet paa sin Tids Munkegudstjeneste, erindret det Jesu Ord: “I gjøre eders Gjærninger forat ansees af Menneskene, men Gud kjender eders Hjerter.” Og fremdeles det Ord: “Men naar I faste skulle I ikke se bedrøvede ud, som Öienskalke; thi de forvende sit Ansigt, at de kunne sees af Menneskene at faste. Sandelig siger jeg eder, at de have alt faaet sin Løn.”

(Hermed være det ikke sagt, at alle Munke var Öienskalke.) — Luther havde faat grundigen lært at kjende sit eget Hjertes Fordærvelse, men dernes ogsaa det helt ud forløserende i det Guds gode Ord: Tro paa den Herre Jesum Kristum, saa skal du blive salig. Og netop derfor

vidste han ogsaa at skatte det Guds gode Ord høit, som siger: “Staar faste i den Frihed, hvormed Kristus har frigjort os og lader eder ikke atter holde under Trældoms Aag.”

Ud fra denne Frihed — Friheden i Kristus Jesus, var det derfor Luther talte, tænkte og handlede. Og netop derfor blev ogsaa hans Hjem et Fredens Hjem. Det blev ligesom Grundtonen i al hans Sang og Tale: “Ikke os, Herre, ikke os, men dit Navn give du Ære for din Miskundheds og Trofastheds Skyld.” Og se netop derfor kunde ogsaa Luther blive en isandhed hyggelig Husfader. En som for Alvor søgte at efterleve det gamle Josvas Ord: “Men jeg og mit Hus, vi ville tjene Herren.”

Derfor nyttede han ikke liden Tid til at omgaaes sine Børn med Undervisning, Opmuntring og Formaning ja med at belære og formane hele sit Hus. Gud give os alt flere og flere fromme Husfædre og Husmødre. Ikke saadanne, som til visse Tider blot tager en Slags Fromhed paa, — men saadanne, der have “afsagt det skjændige skjulte Våsen og vandre ikke i Træskhed” — men som “for Guds Aasyn”. Da skal deres Lys “Bryde frem som Morgenrøden” — ja deres Lys ogsaa blive til Velsignelse i vide Kredse.

I Hus og Hjem, hvor Mand og Viv Bo sammen et gudfrygtigt Liv, Med Børn i Tugt og Ære, Der leves mangan lykksom Dag, Der vil hos dem med Velbehag Den Herre Jesus være. —

Guds underfulde Førelse.

En sandfærdig Beretning.
Eftret for Herold — særlig for Ungdommen.

Det var i December 1894 nogle Dage før Jul. Vinden var biden-de kold, og det frøs temmelig haardt.

Ude paa Platformen paa Köbenhavns Banegaard vandrede Folk op og ned for at holde Varmen. Der var mange Mennesker tilstede, da Tiden nærmede sig, at Iltoget skulde gaa til Jylland og Fyen.

Ogsaa jeg ventede paa dette Tog, da jeg havde faaet Bud om min kjære gamle Faders Død, og han skulde nu begraves om et Par Dage.

Medens jeg sammen med en Ven vandrede frem og tilbage, fik jeg Öie paa en ung smuk Dame med en lille Pige ved Haanden.

Jeg antog hende for en ung Enke, og tydeligt var det at se. (Fortsat paa femte side.)

Students' Corner

Edited by the students of Pac. Luth. University.

Editorial: Moses Olsen.
Exchange: John Riseland.
Music: George Johnson.
Personal: Ettie Kraabel.
Literary: Amanda Swan.
Local: Ole Ransen.

Editorial.

The readers of the "Herold" will recognize in this issue quite a change from its usual appearance. The Board of Managers has contemplated this step for some time.

Some time ago they decided to get new type and enlarge the paper. An invitation was then sent to the P. L. U. students to edit part of it. They left it for the students to decide as to amount of space, choice of language, departments and subject—matter.

The announcement occasioned considerable surprise among the body of students who heard it first.

A meeting of the students was called to discuss the matter. It was then decided to edit one page in the "Herold", and have six departments with an editor for each.

We aim by this page to form a closer tie between this school and its former students as well as its friends and patrons.

We hope that all who have attended this school will oblige us now and then with a few words. Because we should like very much to know their whereabouts, occupation etc.

If they will be kind enough to do so, we can make this a "student's corner" in fact as well as in name.

We believe that this page may also be of some use to the school. When other people get to know the inner workings of it, they will appreciate it more. The students can tell this side of school life better than almost any one else, as it is they who have most to do with it.

We also believe that any other young person, who is preparing to go to school, will pay more attention to what the students of a school say about it, than any one else, who can do no more than simply recommend it. We hope by thus publishing the students' view of this school to greatly widen its sphere of usefulness.

We also hope to be able to publish from time to time some

of the productions of this school, as, essays, orations etc.

It may occasion some surprise that we use the English language on this page. It may therefore be necessary to offer a few words in explanation.

We live in America where English is the language of the land. One of the main reasons that we are striving for an education is that we may become good, loyal citizens of the United States. And we claim that this school is just as loyal and patriotic an institution as any other in the land. Then why should it not use the American language? English is the language spoken in the classes, on the play-ground, in the societies, and in fact everywhere where the students meet.

We have also thought that by publishing it in the English language we might inform many other persons about this school whom we could not possibly reach otherwise.

That we may occasionally deviate from his plan is not improbable, but for the present we shall use the English language.

We should like to have all former students, friends and patrons of this school give us a helping hand in this enterprise. We are aware that at times we may make mistakes. But with your sympathy and assistance, we hope to surmount every difficulty that comes in our way.

Locals.

Who are, who are, who are you?

We are, we are, we are the P. L. U.

Kick it! kick it! This way.

Down the line.

Here you go!

It must be understood that the boys have invested in a foot ball, and are training for the championship.

The classes are doing good work this year. The review class in arithmetic has already covered one hundred and ten solid pages.

The P. L. U. Lyceum has taken up its work again. Several new members have joined, and there are fair prospects for a good season. New recitation and dialogue books have been sent for, so in a short time better entertainments will be rendered. We hope the public will show their appreciation by a large attendance.

The Tacoma, Lake Park and Columbia river R. R., which pas-

ses through Parkland, has recently been sold. The company is now repairing the Parkland depot which has been greatly disfigured; we hope that our depot when now repaired will be kept in shape, and not destroyed again. We have the finest depot on the line and it should be a pride to our citizens to keep it so rather than destroy it. The company also intends to extend the road to Mt. Tacoma. If this is done students can easily reach the P. L. U. from that direction.

LOOK! LOOK!

Grand entertainment and social Sat. Nov. 6th '97, 7:30 P. M. under the auspices of the P. L. U. Band.

New students are arriving every week; but here is plenty of room for more so don't be afraid to come. You are sure to be welcome.

The class in Physics was proving by experiment on the front steps, that the angle of reflection equals the angle of incidence.

□ A conference was held between some of the boys and the Board of Trustees, at which the trustees were kind enough to grant the boys privilege of removing a few trees in order to get a good ball ground. Work will soon commence on the grounds. A few trees will be felled and some stumps blasted. A backstop will also be built.

The halls have now undergone a thorough overhauling. As a result the building presents a very cheerful and attractive appearance.

The dynamo which has been under repairs will be in running order in a short time; and the electric lights will again brighten the halls.

The weather this fall has been exceptionally fine. The grass is green, violets are blooming as in spring, strawberry blossoms can be seen creeping from their hiding places as though the month of June was near. What can compare to Washington the evergreen state?

Personal.

Miss Pauline Klockstead is teaching school on Vashon Island.

Mr. Emil Lovegren, who attended school here the first year, is employed as secretary of the saw-mill in Preston, Wash.

Misses Theressa Kraabel, Henrietta Klockstead and Clara Nor-

man are attending the State Normal in Ellensburg this winter.

Mr. Thomas Melby is streetcar conductor in San Francisco.

Miss Nellie Felland is spending a few weeks at the home of Rev. Sperati in Tacoma.

Messrs Conrad Lien, Henry Gunderson and Carl Ryan are working in the Silver mines at Monte Christo, Wash.

Miss Clemmie Williams is doing housework in Nelson, British Columbia.

Mr. Peter Holte is working in the shingle mill in Stanwood.

Exchanges.

Learned men tell us that in Latin the word editor means to eat. In the U. S. it means to scratch around like blazes to get something to eat. Mirror.

Pullman had to take his last journey like any other mortal. No palace car privileges.

T. D. N.

The avaricious man is like the barren sandy ground of a desert, which sucks in all the rain and dews with greediness, but yields no fruitful herbs or plants for the benefit of others. Ex.

Irishman (at the telephone.) Send me up three bales of hay and wan bog of oats. Hay dealer. Alright who for? Irishman, there now don't get gay. For the horse of course. Ex.

Much trouble has been done by a long haired phrenologist in the west who has, during his life, felt of over a hundred thousand heads. A comparison of a large number of charts given in these cases shows that so far no head examined would indicate anything less than a member of the lower house of Congress. Artists, orators, and statesmen are plentiful but there are no charts showing the natural-born farmer, carpenter, shoemaker, or chamber maid.

That is the reason butter and eggs are so high west of the Missouri river today, while genius actually runs riot. Phrenology is a good thing no doubt if we can purify it. So long as it does not become the slave of capital, there is nothing about phrenology that is going to do harm; but when it becomes the creature of the trade dollar, it looks as though the country would be filled up with wild-eyed genius that hasn't had a square meal for two weeks. The time will surely come when America will demand less statesmanship and more flour, when less statistics and a purer, nobler

PACIFIC HEROLD

udkommer
hver Fredag

Udgivet af

Pac. Luth. Univ. Ass'n.

PARKLAND, WASH.

Redaktør:

Rev. B. Harstad.

Abonnenters Vilkaar:

Et Aar i Forskud 50 Cts.

Et Aar til Danmark eller

Norge 75 Cts.

Betaling sendes til Rev. T.

Larsen, Parkland, Wash.

Man kan i Brev med blot 2

Cts. Frimærke sende 50 Cts.

i Sølv, eller ogsaa sende

Money Order, som lyder paa

Tacoma, Wash.

and more progressive style of beef-steak will demand our attention.

Park Region Luth. College in Fergus Falls, Minn. commenced its fall term Oct. 12th with forty students.

Ninty students are attending the Ladies's Seminary at Red Wing, Minn.

Music.

The Band played at the anniversary of the dedication of the P. L. U.

The Band is getting along very nicely, although it has recently lost three of its most active members.

At present the Band has 12 pieces:

E flat Cornet	Fred Holmes.
First B flat Cornet	A. Tutt.
First B flat Clarinet	Ludvig Larson.
solo Alto	Leonard Brøttem.
First Alto	Carl Sætra.
second Alto	Ettie Kraabel.
First Tenor	Geo. Elliot.
Baritone	Geo. Johnson.
B flat Bass	Sophie Peterson.
E flat Bass	Oscar Brøttem.
snare Drum	Chas. Rogers.
Bass Drum	Ole Ransen.

The Band has decided to get uniforms and own them as band property, and in order to raise the necessary money will give an entertainment and social Saturday evening, Nov. 6th. There will also be a concert in the near future.

at Sorgen havde hærjet i hendes unge Hjerte.

Hun vandrede rastløs frem og tilbage, ikke som vi andre tør at

holde Varmen; men man saa i alle hendes Bevægelser en Spænding, som maatte have en dybere Grund.

Jeg vilde paa Grund af min nedtrykte Sindsstemning helst være alene i en Jernbanevogn, og opsøgte mig derfor en 2den Klases Koupe, som var tom.

Et Øieblik efter aabnede Konduktøren imidlertid atter Døren og lod to reisende træde ind. Det var hin unge Enke, — som jeg antog hende for — og den lille Pige.

Jeg havde nu ved Hjælp af Lyset i Vognen Anledning til at betragte hende nøiere.

Hun var ung — antagelig lidt over 20 Aar, — og havde et ualmindeligt smukt Ansigt.

Hendes smukke blaa Øine vare dybe og klare, og særlig naar hun betragtede den lille Pige, lyste de med en Glans, som kun en Moders Øie kan lyse med, naar hun betragter sit Barn.

Sorgen stod præget i hvert af hendes Træk, men dog havde den ikke skjæmmet hende. Den havde meget mere givet hende et Alvor, som vel neppe stod i Harmoni med hendes Alder, men dog gjorde hende smukkere i mine Øine. Jeg følte mig tiltalt af hele hendes Væsen, og der opstod hos mig en sterk Lyst til nærmere at gjøre mig bekendt med hendes Historie. Det var ikke Nysgjerrighed, men jeg var overbevist om, at Sorgen havde lagt en tung Haand paa hende, og jeg følte en inderlig Medlidenhed med hende.

Alle disse Betragtninger fik jeg Tid til at gjøre, medens Toget holdt paa Hovedbanegaarden i Kjøbenhavn, men det bekendte Signal for Afgang blev nu givet, og afsted bruste Toget efter Roskilde.

Jeg sad ligeoverfor den unge Dame, og havde altsaa god Leilighed til at iagttage hende. Jeg lagde da Mærke til, at jo længere hun kom bort fra Kjøbenhavn, des mere urolig blev hun. Hun spejdede ud af Vinduet, og af og til trykkede hun den lille Pige med Inderlighed til sit Hjerte.

Enhver, som har gjort Reisen med Toget fra Kjøbenhavn og til Roskilde, har bestemt ogsaa lagt Mærke til en stor Bygning, som ligger nær ved Jernbanesporet. Denne Bygning gjør ved sit hele Udseende et mørkt og trist Indtryk, og Sorg og Stilhed hviler over den.

Det er Danmarks største Fængsel, "Vridsløselille Forbedringsbus" som her ligger.

Vi nærmede os nu denne Bygning, og allerede paa Afstand

kunde man se Lysene, som skinde ud fra hvert eneste af de smaa, jerngitrede Vinduer. Disse Lys fortalte os, at inde i ethvert af disse Smaarum sad der en ensom Fange, som maaske havde tilbragt flere Aar af sit Liv i dette Hul, adskilt fra alle andre Mennesker. Der er Plads til ca. 400 Fanger, og det meste af Tiden er dette Fængsel fuldt.

Nu naaede vi Fængslet, og saasnart min Reisefælle, den unge Dame, tik Øie paa denne Bygning, brast hun i en heftig Graad. Med en Inderlighed, som næsten grænsede til Vanvid, trykkede hun sin lille Pige til sin Barm, medens Sukke, saa hjerteskjærende opsteg fra hendes Bryst, at det formelig skar mig til Hjerte.

Saa længe hun havde Fængslet i Syne, blev hun ved at græde og jamre sig, men Toget gik med fuld Fart, og snart var det sidste Glimt af denne Sorgens Bolig forsvundet.

Den unge Dame begyndte nu at fatte sig, og lidt efter lidt kom der mere Ro over hende. Den lille Pige trykkede sig bange ind til sin Moders Bryst. Hun var vel endnu for ung til at forstaa den Kamp, som foregik i Modersens Hjerte.

Saasnart Toget havde forladt Roskilde, hvor vi stoppede en kort Tid, tog hun frem en Bog, som hun læste i med en Ivrighed, som om hun vilde tilegne sig hvert eneste Ord.

Det var Bibelen, hun læste i, og da hun kom til de Ord: "Kommer hid til mig alle I, som arbejder og ere besværede, og jeg vil give eder Hvile for eders Sjæle," da udtalte hun dem høit og tydeligt, medens der over hele hendes Væsen hvilede en underlig Fred. Hun gjentog Ordene atter og atter, høit og tydeligt, uden at bryde sig om mig, som sad der som en andægtig Tilhører.

I hendes af Sorgen saa frygteligt oprevne Sind var der nu kommet Fred, den Fred, som kun Guds Ord kan give et sørgende Hjerte. Sent eller aldrig vil jeg glemme det Indtryk, som det gjorde paa mig, da hun sammen med sin lille Datter knælede ned og bad en inderlig Bøn til Gud, og sikkert har denne Bøn fundet Vej til Guds Trone.

Min Interesse for denne Kvinde var nu i den Grad bleven styrket, at jeg ikke tabte hende af Syne et Øieblik, medens vi med Dampfargen gik over Storebælt, og stor var min Glæde, da hun atter steg ind i Toget for at fortsætte Reisen over Pyen, og jeg var næsten bestemt paa at vilde sætte alle Kræfter ind paa

at faa denne Kvindes Historie at kjende; men hvorledes?

Min egen Sorg havde jeg næsten forglemmt ved at tænke paa denne Kvinde. Hvad var vel min Sorg i Sammenligning med hendes, og det kan ikke nægtes, at jeg næsten betragtede hende som en Engel, denne Kvinde, der havde Mod og Kraft til at kaste al sin store og tunge Sorg paa Gud. Jeg følte mig saa lille i Sammenligning med hende. (Fortsættes.)

J. C. PETERSEN,

PARKLAND, WASH.

Practical Horse Shoer

and

Wagon - Maker.

All kinds of Repairing done
at Reasonable Prices.

Give me a call.

Telephone Parkland.

KRAABEL & ERICKSON.

Dealers in

Groceries, Provisions

Flour, Feed,

Teas, Coffees,

Crockery, Glasware,

Hardware, Tinware,

Patent Medicine etc.

PARKLAND, - - - WASH.

Dr. J. L. RYNNING

French Block, Cor. 13th & Pacific Ave.
Telephone Black 1391. Tacoma.

Office Hours 2-4 and 7-8 P. M.

Sundays 2-3 P. M.

Office Hours, Pac. Luth. University.

Parkland, 9 A. M.

H. V. ROBERTS,

Dandlæge.

Crown and Bridge Work a Speciality
Call and get prices

Room 206, 1156 Pac. Ave. Tacoma.

Rutherst Pilgrim Hus

No. 8 State St. New York

Herredse Hus ved det nye Landingssted for Emigranter
Barge Office

Arbejdsgaard for Indvandrere og andre Reisende

Pastor E. Pærksen, Emigrantmissionær,
kæmper i Pilgrim-Hus og
faar Emigranterne bemandet
Raad og Raad.

God, som kommer fra Bøjen, Hjertelig Bølle
Line Street Carriage til Bøjen.

Til Danse i Amerika.

H. S. Gambertsen.

Det gjør godt, naar man engang imellem kommer ud, at man da træffer Laudsmænd, som i timelig Henseende er nogenlunde vel stillet, hvilket naturligvis til dels skyldes Flid og Ihærdighed; men ligesaa nedslaaende et Indtryk gjør det at finde, at en Part af de samme Landsmænd staar i et meget løst Forhold til deres Fædres Tro, ja man vil finde, at en hel Del slet ikke bekymrer sig om Kristendom, men betragter Bibelen som en gammel Bog, der ikke hører hjemme blandt vor Nutids oplyste Befolkning. Hvorledes kan dette være? Meningerne derom kan være mange og delte, her skal kun prøves paa at fremsætte et Par af de mest almindelige og iøinefaldende Aarsager.

Som vi alle ved, har vi Statskirke i Danmark i Modsætning til Frikirke her i vort nye Fædreland, hvilket vistnok er en af Aarsagerne, dog ikke saaledes at betragte, som at Statskirken skulde være bedre for Guds Riges Fremme end Frikirken, da det modsatte vel under de aller fleste Forhold er Tilfældet.

I næsten ethvert Tilfælde naar Mand, Kvinde eller Familie beslutter at søge et nyt Hjem i det langt fra liggende Amerika, da er det for at forbedre sine timelige Kaar: Kirkespørgsmaalet træder da i Baggrunden. Nu er det saa, at som Følge af de statskirkelige Forhold i Danmark er alle i Menigheden, dersom de ikke offentlig træder ud, og alle maa som Borgere svare Afgift til Kirken, men eftersom denne Afgift svares som Skat tilligemed alle andre Afgifter til Komune og Stat, lægger vedkommende ikke større Vægt paa, hvad der gaar til Kirken, og hvad der gaar anden steds, idet han, dersom han overhovedet tænker over det, ved, at alt, hvad der angaar Kirken, er ordnet af Regjeringen. Anderledes her, hvor Regjeringen lader Samfundet selv ordne sine kirkelige Sager, her staar det enhver frit for, om han vil blive udenfor Menigheden og saaledes slippe at yde til Kirken. Som ovenfor nævnt, de aller fleste, som udvandrer til Amerika, gjør det af timelige Hensyn, og som Følge deraf ser de først og fremst at komme fremad i verdslig Velvære, det kirkelige maa da ordne sig som det kan, og i mange Tilfælde gaar det da vistnok saa, at de i den rastløse Kamp for at komme fremad mere og mere taber Kirken af Syne, idet de hjemmefra

ikke har været vant til at fæste Tanken ved de kirkelige Anliggender, efter som Menighed og Komune tilsyneladende var et, og de forskjellige Afgifter mere betales under et. Her derimod maa der ydes direkte til Menighedens Kasse, Bidragyderne er nu rigtignok ikke tvungne til at betale et vist fastsat Beløb, men vil han staa i Menigheden og ikke er fritaget paa Grund af Fattigdom eller andre Aarsager, maa han selvsølgelig betale noget, men dette noget volder ham da ofte Bryderi, idet han nu godt nok vaagner op til at tænke, og disse hans Tanker vil da som oftest føre ham til at tænke over, hvorledes han paa den penest mulige Maade vil slippe med at yde det mindst mulige. Følgerne bliver da igjen, at han en skjøn Dag helt forlader Kirken for helt at slippe baade for Tankerne og Bidragene. Og naar vedkommende først har forladt Kirken, ved vi alle, hvorledes det gaar, da glider han mere og mere bort fra Kristendommen selv, og til Slutning synes han, eftersom han maaske i mange Tilfælde i timelig Velvære gaar fremad, at han saa meget godt kan klare sig foruden Samfund med Gud. I Familielivet bliver Følgerne saa meget værre, eftersom Børnene opvokser under disse Forhold til at se med Ligegyldighed og tildels med Uvilie paa Kirken.

Dette er vistnok som ovenfor nævnt en af Aarsagerne i Korthed berørt, som gjør, at vi træffer saa mange Landsmænd herover, som enten staar i et noget løst Forhold til Kirken eller ogsaa helt har opgivet al Tro paa Gud.—En anden og maaske ikke mindre Aarsag til den Gudløshed, som hersker iblandt os, er den saakaldte "oplyste Tidsalder", vi lever i.

I det sidste halvhundred Aar er der skeet store Forandringer i vort timelige Velvære, hvilket for en Del skyldes den lærde Klasses fortsatte Forskning i Naturens Verden. Store Opdagelser er bleven gjort, mange af Guds fastsatte Naturlove bleven opdaget, hvilket har ført til Opfindelse af meget Maskineri og meget andet, som alt er kommet det hele Samfund til gode, hvilket som sagt har gjort, at vi paa en lettere Maade er sat i Stand til at erhverve vort Livsophold her paa Jorden. Den samme Forskning har samtidig ført til mange Rivninger inden for Aandens Verden, og mange har saaledes tabt sig i Beskuelsen af de skabte Ting, at de over den har glemt Skaberens, idet de

mener at se Fuldkommenheden selv i Naturlovene.

Vel og godt er det, at ikke alle Videnskabsmænd og Forskere saaledes fortaber sig, at de opgiver Tanken om Gud og evigt Liv, over hvad de finder i hans uoverskuelige Verden; men det er nu saaledes, at vi menige Folk i det daglige Liv mest hører og bliver gjort opmærksom paa, hvad der strider med det gamle bestaaende, og vi bliver da ofte forvirrede og ved ikke, hvad vi skal dømme, saa meget mere, som meget af, hvad der strider mod Guds Ord, tiltaler det naturlige Menneske mest.

Dette, her løseligt omtalt, og meget andet har vistnok gjort, at vi finder saa mange, der i vor oplyste Tidsalder i al Uvidenhed er gaaet over til Fritankeriet, for saa meget er vist, at i hvor meget vi priser vor Tids Oplysning, saa er Oplysningen blandt menig Mand slet ikke saa stor, som vi gjerne vil give det Udseende af.

Muligt nok vi har hørt Tale om mangt og meget, men nogen rigtig Forklaring paa noget har ikke ret mange af os fastholdt, saa det turde være, at vi for at staa noget mere virkelig selvsjändig burde søge mere grundig at sætte os ind i noget af det, vi indbilder os at vide. En Ting maa jeg til Slutning faa Lov til at gjøre den opvoksende danske Slegt herover opmærksom paa og det er, at ihvorvel mangen en med en vis Medlidenhed ser ned paa deres Faders og Moders gamle Fædreland og tænker smaat nok om Forholdene der hjemme, saa staar Oplysningen blandt menig Mand der høiere i Gjennemsnit end den gjør her. Og vil vi se nogenlunde efter, vil vi finde Aarsagen dertil i det Faktum, at den danske menig Mand ikke saaledes har givet Slip paa deres Fædres Tro, som den opvoksende Slegt her over i det rastløse Amerika.

Reformationsfester.

Den 31te Oktober var en deilig Fsteddag.

Veiret var overordentlig vakkert og godt. hidtil har vi havt meget faa Regndage.

Det har for det meste været varme solskinsdage. Og søndag var det en af de deiligste Dage, man kunde ønske sig. Da Gudstjenesten skulde begynde her i Parkland, spillede musikket fra Indgangstrappen til skolen og strax efter var Kirkesalen omtrent fuld af Tilhørere.

Paa Grundlag af Es. 1, 8—20 søgte Presten at vise, hvilken stor

Guds Velgjerning mod os Reformationen var, ved at paapege: 1, hvorledes det vilde have seet ud hos os, om Herren ikke havde sendt os Reformationen, 2, hvorledes det kunde gaa os, dersom vi ikke agtede paa Guds store Naade, og 3die, hvorledes vi kan nyde Herrens Gave og undgaa straffen. Prof. N. J. Hong talte paa Engelsk og viste, hvilken stor Nytte og Velsignelse ogsaa vi i vor Land og vort Land nyder af Reformationen.

Offeret til Indremissionen beløb sig til \$25.65. Paa Eftermiddagen var der Ligbegjængelse fra O. Olsens hus. En af Olsens sønner, Hilmar Victorius, blev den 29de Oct. kaldt herfra efter kun faa Dages sygeleie. Han var fem Aar og 91 Dage gammel.

VISELL & EKBERG,

Scandinavian Booksellers, Schoolbooks in English and Norwegian Stationery and Supplies. Bibles etc.

1105 R. R. Str. Tacoma, Wash.

The Dining Car Route ACROSS The Continent

Timetabel.

For	Afgaar fra Tacoma.	Ankommer til Tacoma
St. Paul Chicago, Omaha, Kansas City, Helena, Spokane og Kootenai points	5 00 p. m.	11 10 a. m.
Portland	11 30 a. m.	4 40 p. m.
South Bend	11 30 a. m.	4 40 p. m.
Meriden	11 30 a. m.	4 40 p. m.
Olympia	9 00 a. m.	4 30 p. m.
Seattle	6 40 a. m.	8 30 a. m.
Seattle	10 30 a. m.	11 20 a. m.
Seattle	4 50 p. m.	5 30 p. m.
Seattle	6 50 p. m.	8 30 p. m.
Garbando	4 40 p. m.	8 55 p. m.

*Daglig undtagen Søndag. Alle andre Tog afgaar daglig.

Dampskibet "City of Kingston" for Seattle, Port Townsend og Victoria. Afgaar fra Tacoma " " " " 8.00 p. m. Daglig undtagen Lørdag. Afgaar fra Victoria " " " " 8.00 a. m. Daglig undtagen Søndag.

The Northern Pacific Steamship Co.

The China and Japan Line
Olympia Nov. 10
Columbia Nov. 20
Tacoma Dec. 18th

Merestidsstenlige Oplysninger samt Kartter, Timetabeller vha. kan man faa ved at henvende sig til
A. D. CHARLTON,
A. G. P. A. Portland, Oregon.
A. FINLON,
Gen. Agt. 925 Pacific Ave. Tacoma
Depot Ticket Office, 1821 Pac. Ave.
City Ticket Office, 925 Pac. Ave.

The University Market

PARKLAND, WASH.

is always ready for business, buying all kinds of beef, fat or poor, hides, pelts and furs etc. at the best prices.

All kinds of meat, fresh and smoked, always on hand at reasonable prices.

Give me a call.

A. A. FANGSRUD, Prop.

Bladets Udvidelse.

Det har gaaet smaåt og haardt med at faa den i stand. Vi kjøbte saamange Typer og andre saager, som erfarne Bogtrykkere men vi behövede, men da knapt det halve af Bladet var sat, slap enkelte Bogstaver op og vi har maattet laane os frem, indtil vi ser, hvormange flere Typer vi trænger.

Vi ved ikke rigtig, hvad vore Venner synes om de romerske Bogstaver. selv liker vi dem ikke saa godt som de gothiske, men af hensyn til en stor Del af Ungdommen, mente vi, at denne Forandring burde gjøres og da især siden vi har en side engelsk Læsning, hvortil vi maae have romerske Bogstaver.

Da vi havde en Del norske Typer, som ikke er aldeles udslidte, saa tænker vi paa at benytte dem saalænge de rækker nemlig til den første side. Alle de övrige var saa gamle og udslidte, at vi ikke kunde bruge dem længer.

Vi skal forbedre Bladets Udseende lidt, eftersom vi kan prøve os frem.

Om Aftøuen gav Ungdomsforeningen en Underholdning med Taler, musik, sang, Oplæsning og Klamationer. Det er saa naturligt, at de unges smag ikke i alt er den samme som vor. En Del af stykkerne kan vel mange finde mindre gode. Der var et Par Deklamationer, der fremstillede en Drankers elendige Tankesæt og Handlemaade.

Disse stykker var ikke meget fine eller hyggelige, da de netop skulde tjene til afskrækkenpe Exempler paa Drikkeoudet. Mark Wains Interviewer er latterligt. Paa denne Reformationsdag havde vi en sjelden Anledning til så glæde os med de glade og græde med de grædende.

Just received a fresh supply of Schillings Best.

Kraabel and Erickson.

PORT CLARENCE SEPT. 8de '97.

Pacific Herald.

Parkland Wash.

Indlagt et Exemplar af vor "Avis" heroppe ved Amerikas Hjørne mod nordvest. Arbeidet er for det meste udført af Eskimogutter ved Missionsstationen der; alle er Renhyrder.

Da vi nu snart i en Maaned har ventet paa Regjerings-skibet og Dr. Jackson, men forgjæves, saa ved vi ikke rigtig enda, hvordan det kommer til at gaa, enten vi bliver her et Aar til eller ei. Vi er alle friske og trives her; men har dog en Længsel efter snart at se de gamle Tomter igjen.

Med venlig Hilsen

T. L. Brevig.

JOHN O. BROTTEN,

PARKLAND, WASH.

Dealer in General Merchandise, Groceries, Dry Goods, Clothing, Boots and Shoes School Supplies and Notions.

University students and others in need of school supplies or anything else in our line will find it to their advantage to call and inspect our stock of goods. The bottom prices on the same will surprise you.

We deal in GOODS not TRASH and believe the masses will patronize the house that sells the best goods for the least money.

Fra flere Kanter.

Patenter nylig blevet udstedt til to Tacoma borgere. Ferdinand V. Bergen fik Patent paa en Smelteovn, og Henry V. Halliwell for en Tørkeovn for Frugt.

Phelps Postaabneri i Skagit Co. er sløfet, og dens Post skal for Fremtiden sendes til Avon.

Det store Port Ludlow Sagbrug har nogle Aar staaet ubrugt. Nylig er det blevet repareret og sat i Gang. Det er nu et af de største og bedste Sagbrug paa Sundet. Omkring 200 Mand har der Beskjæftigelse. Nu er der Liv og Rørelse.

Fra Whatcom berettes om store Guldfund i Mount Bakeregne. For anden Gang er en stor Strøm af Guldsögere dragne did. At der er store Rigdomme af Guld i Fjeldene, er der ingen Tvivl om. Og de som skal have det, faar det vel ogsaa.

Nys kommen tilbage fra en af mine nu almindelige Missionsreiser op til Redmond, Wash. kan jeg meddele den glædelige Nyhed, at der under mit Ophold der blev stiftet en Kvindeforening, der som sit Formaal satte sig at ville støtte det af den Norske Synode drevne kirkelige Arbeide. Til Foreningens President valgtes Mrs. Herberg og til Kasserer Mrs. Anna Stensland. Foruden disse tegnedes som Medlemmer Mrs. Gurine Stensland, Mrs. Anderson, Mrs. Robstad og Mrs. Marie Stensland. Det er nu, som man ser, ikke nogen talrig Flok, men med Guds Hjælp kan det ogsaa ske, at disse faa kan faa udrette noget for Guds Kirke og bidrage til, at nogle af dem, som Jesus kjøbte med sit Blod, kan samles histoppe, naar engang samles skal, de frelstes Menighed, blandt alle Folkeslægters Tal i Himlens Herlighed. Desuden er der jo Udsigt til, at det lille kan vokse sig stort og sterkt og de faa blive ret mange. Derfor være Gud takket ogsaa for dette. Da alle Medlemmer boede ude i vilde Skogen, syntes man det mest passende Navn var "Skogheim Kvindeforening."

Men siden jeg nu har Pen i Haand, maa jeg faa Lov til at lægge lidt mere Beslag paa Herolds værdifulde Spalterum for at fortælle, at Redmond ligger paa den anden Side af Lake Washington, og da enkelte af Herolds Läserkreds bor for langt borte til, at de kan kjende noget til det, faar jeg ogsaa sige, at Lake Washington er en ganske betydelig Indsø östenfor Seattle. Selve Redmond er en liden By omr. 6 Mil öst eller N. O. for den östlige Bred; og Veien did gaar først med Dammbaad til Kirkland, dernæst ad Landveien op igjennem Skoven. Den Plads, hvor vi pleier at prædike, ligger i grunden endnu 3 a 4 Mil oppe i Skoven, hvor en Del norske har sat sig ned hist og her og rydder.

Da jeg første Gang var deroppe, gik nu alting godt. Vi skulde da til Bryllup og havde derfor baade Hest og Vogn. Siden har det nu for det meste gaaet med Apostlenes Heste. Naar nu Veiret er godt og Veiene tørre, er det bare en sund Spadsertur; men i Regntiden, naar Veiene er opblødte og undertiden oversvømmede, eller hvis det stormer, saa Trær og Grene brækkes ned og truer med at slaa Folk ihjel, er det jo ikke altid blot til Lyst. Mig har det nu ogsaa hændt Par Gange, at jeg har taget Feil af Veien og faret omkring i Skoven hele Dagen, før jeg har rækket frem. Men naar man saa kommer frem, glemmer man snart Besværlighederne ved den gjestfrie Modtagelse. Jeg har nu for det meste taret paa Mr. Stensland, hos hvem jeg aldrig har behövet hverken at sulte eller fryse, og som ogsaa—det er vel næsten Skam at sige, at jeg synes det er det bedste af det hele—har lang, norsk Pibe, der frit kan benyttes.

Saa samles man da gjerne den næste Dag enten i Skolehuset eller i et privat Hus om Guds Ord, og er end Tilhørerskaren ikke saa stor, det er dog en Glæde at forkynde Ordet for Folk, som man ved undertiden har gaaet 2 a 3 Mil ad daarlige Skovstier ofte i Regn og Uføre for at høre det. Ofte tænker jeg paa, hvor hyggelig det skal blive engang at se en liden Kirke inde mellem de mägtige Furuetrær. Det skulde ikke saa meget til at faa den der, hvor man kunde have baade Grund og Tømmer for saa at sige intet. Doglad os nöies, med hvad vi har, og takke vor Herre. Det staaer jo fast, at samles vi kan da med vor Drot selv i den laveste Hytte, finde med Peter, der er godt, tog ei al Verden i Bytte, Aand er og Liv i allen stund, Ordet til os af Frelserens mund; Ordet kun helliger Huset.

H. M. G.

Past. T. H. Tønnesen i Portland Oregon har modtaget Kald fra Minot N. Dak. og flytter maaske allerede denne Uge.

School Books and Students supplies at Kraabel and Erickson.

De herrer Ole Rosten og H. H. Ratland samt Miss Hilda Rosten fra Winlock Wash. har aflagt vor skole et Besög. De tilbragte Reformationsfesten her og erklærede sig meget vel tilfredse med skolen og dens Indretning.

At de har Interesse for Arbeidet, beviste de ved sine liberale Bidrag. Vi lægges efter saadanne Besög, der knytter flere til den vigtige skole-sag.

Ogsaa vor Ven N. Leque fra stanwood Wash. besøgte os og sin Datter Miss Anna Leque, som gaar paa skolen.

Past. I Blåkkan fra Eureka Cal. har faaet nogle Ugers Ferie og er her nu. Han bivaaner Konferentsen i Seattle denne Uge.

P. J. Waage aflagde ogsaa Parkland et kjært Besøg paa sin Vei til Norge, hvor han agter at tilbringe sin Ferie paa 3 Maaneder. Han vender da atter tilbage til sin stilling som Formand for Alaska Fiskekompagni.

Nogle tro og prøvede Venner af skolen, A. W. Lambertsen og Hustru, aflagde os nylig et opmuntrende Besøg. De bor nu paa sin Farm et Par mil fra Roy og trives godt. Ved Reformationsfesten var den hele Familie her til Gudstjeneste.

Kuriko og Ole Oid kan faaes hos Kraabel og Erickson.

T. C. sättra er kommen vel tilbage fra sin Reise i Nord Dakota.

Her har vi fremdeles deilig Veir med varme solskinsdage som om Vaaren.

Kvitteringerne maa af mangel paa Plads ligge over til næste Gang.

Vor Jernbane, som gaar gennem Parkland fra Tacoma til Lake Park, og som længe har været i Receivers Hænder, blev nylig solgt ved offentlig Auktion til W. Bailey, som staar i Forbindelse med Pengemænd i New York. Der er gode Udsigter til, at denne Bane skal sættes paa Fode igjen og snart forlænges ind i storskovene og minerne i den sydøstlige Del af vort County. Især nævnes Nisqually Kulminer som lønnende.

I Tacoma feiredes Reformationsfesten af den norske synodemighed sammen med den tyske menighed. Den lille, men hyggelige tyske Kirke var fyldt til Trængsel. saavel Pastor sperati, som den tyske Præst, Pastor Behrens, holdt passende Taler for Anledningen, begge paa Engelsk. Kirkekoret sang og Pastor sperati spillede Orgel. En Del af medlemmerne fra Parkland menighed deltog i Festen.

Abstracts of Title,

to all Lands in Pierce County
Furnished by
Commonwealth Title & Trust Company
Cor. 12th St. & Pacific Ave.
Telephone 101. Tacoma, Wash

THE RED FRONT

"Zeiten" med et stort Lager af Herre-
klæder bestående af de
nyeste og moderneste

Cutaway Suits
Single Breasted Sack
Suits

Double Breasted
Sack Suits
Round Cut Suits

J. Clay Worstedes, Serges og
Casimere smagfulde
og vakre Mønstre.

Intet Brakeri, ingen falske Baastande,
intet Dumbugtalg. Vore Varer er
af de bedste, som kan erhol-
des for Benge og kjøbes
for Kontant.

Kom, se og overbevis dig om, at du
hos os skal finde Varer til Bæiser,
som er værdt at skænte
Opmærksomhed.

"Men's Suits" fra \$3.50
og opover

The Red Front Clothing &
Shoe Company.

1310 Pacific Avenue.
Hans Fortelson, Bestyrer.

J. M. Arntson,
Hortik Sagfører.

Notary Public

Udfærdiger alle lovlige Dokumenter,
saafom Skjeder, Kontrakter, m. m.

Rooms 212-213 Nat. Bank Com. Bldg.
Cor. Pacific Ave. & 13th St.

Tacoma - - - - - Wash.

Student-Supplies

OF

ALL KINDS

Vaughan & Morrill Co

226 Pac Ave - - Tacoma, Wash

ALLEN & LAMBORN
PRINTING CO.

Over Post-Office, Tacoma.

Have special facilities
for the execution of Print-
ing in foreign languages.

Where is the place

They Save Money?

In buying your groceries it would be well to see that your Store is reliable and if their goods don't prove as they represent it return it and get your money back.

We quote you a few prices as follows:

Olympia Flour	= = = = =	\$1.25 per sack, per bbl \$4.90
White Swan Flour	= = = = =	1.20 per sack, per bbl 4.80
White Navy Flour	= = = = =	1.15 per sack, per bbl 4.50
Gold Dust Flour	= = = = =	1.10 per sack, per bbl 4.30
Minnehaha Flour	= = = = =	.95 per sack, per bbl 3.70
Big Bend Flour	= = = = =	1.15 per sack, per bbl 4.50

We have a brand of Flour put up especially for our trade called the Ideal which we guarantee to give satisfaction. Ideal Flour per sack \$1.10, per bbl \$4.30.

5 Gl. Kegs Gold Drip Syrup	80c.
Fruit Jar's measure, pts 55c Qrts 65c 1/2 Gl. 75c.	
Arbuckles Coffee,	15c.
2 lbs Luxury Coffee which is better than Arbuckles	25c.

EBERT'S GROCERY.

1338 Pac. Ave. and 1339 R. R. St.

TACOMA, - - - - - Wash.

A. S. Johnson & Co.

Paints, Oils, Brushes, Wall Paper and Glass.
Estimates Given on Papering and Glazing.
We Carry a Full Line of Wall Paper and
Room Mouldings, Gash
and Doors.

1309 PACIFIC AVENUE.

TELEPHONE 505. - - - - - Tacoma Wash.

SCANDINAVIAN-AMERICAN BANK

BERLIN BLDG. COR. 11th & Pac. Ave.

CAPITAL, : 100,000.

A. S. Johnson,	President
G. Steinbach,	Vice President
H. S. Ruatvold,	Cashier

Betaler 5 per Cent Rente paa Spareindsetninger.

Kjøber og sælger Bæiser paa alle ledende Byer i de Forenede Stater, Canada og Europa, samt "Money Orders" paa alle Postaaerier i Norge, Sverige Danmark og Finland.

General Agenter for de største transatlantiske Dampskibs Linier.
Agenter for alt usolgt N. P. R. R. Land i Washington

::: METROPOLITAN :::

::: SAVINGS BANK :::

(Incorporeret 1889)

Theaterbygningen, Hj. af 9 og C Sts

Aaben daglig fra Kl. 10. til 8.

Lørdag fra Kl. 10. til 12 og 6. til 8. Aften

Indbetalt Kapital	\$200,000
H. W. Cassar,	President
G. W. Enos,	V. President.
G. S. Selvig,	Cashier
H. S. Vanderbilt,	Asst Cashier.

Directors.

Owner G. S. Stiles, G. W. Briggs, H. W. Anderson, G. S. Holmes,
Chas. Hosmer, Geo. W. Eaton, H. W. Cassar,
G. W. Enos, H. S. Vanderbilt.

5 per ct Rente

Renterne udbetales hver 6 Maaneder, 1ste Januar og 1ste Juli. Pengene udbaanes paa længere Tid samt paa maanedlige Betalingsaillaar. Indsetninger paa alle Sted r i Europa. De skandinaviske og det tyske Sprog tales,